

Resolució 80/2017, de 8 de març

Números d'expedient de les reclamacions: 415/2016 i 416/2016 (acumulades).

Administració reclamada: Ajuntament de Reus.

Informació reclamada: projectes de reforma de l'Estadi Municipal i del Pavelló Olímpic de Reus.

Sentit de la resolució: Estimació.

Resum: S'acumula la resolució de les reclamacions atesa la igualtat de les parts del procediment, la connexió del seu objecte i la identitat del sentit de la Resolució. Per aplicació supletòria de l'LTAIPBG, els electes locals poden accedir, si ho volen, a la garantia d'aquesta Comissió en reclamació del seu dret d'accés a informació del consistori del què en són membres, per bé que aquesta Comissió hi aplicarà, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat segon de l'LTAIPBG, el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC), i només supletòriament, especialment si és més favorable, l'LTAIPBG. En tractar-se d'informació relativa a la realització d'obres en instal·lacions de titularitat municipal la petició rau, sens dubte, dins l'esfera de les funcions de control i fiscalització pròpies del grup municipal reclamant, tant si els projectes d'obres s'han realitzat per part dels serveis tècnics municipals com si han estat objecte d'encàrrec extern, i tant si les obres s'han contractat i costejat amb càrrec als pressupostos municipals, com si s'han obtingut fonts de finançament externes per a realitzar-les. Pel que fa a les dades personals que puguin contenir els projectes identificatives del personal públic que hi hagi intervingut, la seva protecció no pot limitar l'accés, d'acord amb l'article 24.1 LTAIPBG; el mateix s'ha de dir en relació amb les dades identificatives dels arquitectes responsables dels projectes en el cas que siguin professionals aliens a l'Administració, les quals, un cop ponderada la seva protecció en relació amb l'interès públic en la seva divulgació de conformitat amb l'article 24.2 LTAIPBG, no han de ser anonimitzades o excloses de l'accés. L'accés a informació relativa als anys 1992 i següents queda igualment emparat pel dret del grup municipal reclamant, encara que aleshores no tingués representació a l'Ajuntament, ja que no es pot limitar l'accés dels electes locals a la informació referida al seu mandat.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Obres. Instal·lacions. Dades personals. Forma d'accés. Còpia.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El 22 de novembre de 2016 tenen entrada a la GAIP les Reclamacions 415/2016 i 416/2016, interposades contra l'Ajuntament de Reus pel grup municipal de Ciutadans, en relació amb les peticions d'informació formalitzades per persones regidores del grup municipal, que no haurien estat respostes per l'Ajuntament, que es relacionen a l'antecedent següent. S'indica als escrits de reclamació presentats que no es vol seguir el procediment de mediació en la seva tramitació.
2. Les peticions d'informació entrades al registre de l'Ajuntament de Reus que haurien estat desateses i que ara es reclamen són de data 27 de novembre de 2015 i demanen "disposar de la reforma integral que es va fer a l'Estadi Municipal de Reus entre els anys 2003 i 2005"

(Reclamació 415/2016) i “disposar de tots els projectes de reformes que s'hagin fet al Pavelló Olímpic Municipal de Reus des del 1992” (Reclamació 416/2016).

3. El 7 d'octubre de 2016 el grup municipal reclamant denuncia davant l'Ajuntament la producció de silenci administratiu positiu i demana el lliurament material de la informació a l'empara de l'article 35.3 LTAIPBG.
4. El 28 de novembre de 2016 la GAIP informa a l'Administració reclamada de la presentació d'aquestes reclamacions i li demana que, en el termini de deu dies, li trameti un informe que reculli el seu posicionament i actuacions en relació amb les sol·licitud d'accés en què es fonamenten la reclamacions i que li en remeti sengles expedients complets.
5. El 19 de desembre de 2016 té entrada a la GAIP l'informe emès per l'Ajuntament de Reus, únic per a totes les reclamacions, el qual fa constar com a antecedent que el grup municipal reclamant hauria presentat des del mes d'octubre de 2015 fins a aquella data un total de 142 sol·licituds d'accés a la informació pública, 81 de les quals, segons afirma, encara resten pendents de respondre. Afirma que el dret d'accés dels electes locals en relació amb la Corporació local de la què en són membres s'ha de ponderar amb el principi d'eficiència del funcionament de l'Administració i invoca com a fonament de dret el punt 2 de l'apartat 15, sobre l'accés a la informació, publicitat i transparència, del Codi de Bones Pràctiques Administratives, aprovat per resolució de 2 de setembre de 2009 pel Síndic de Greuges. Fa constar també que les peticions de còpies o fotocòpies s'han de referir a documents concrets, amb la finalitat d'evitar situacions abusives capaces de paralitzar l'activitat municipal, i ho fonamenta en la Sentència del Tribunal Suprem de 9 de febrer de 1995, en el seu fonament de dret primer. Finalment, afirma que “el règim d'accés dels càrrecs electes locals a la informació constitueix un supòsit de «règim d'accés especial» als efectes de la disposició addicional primera, apartat segon, de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). Com a tal, es regeix per la seva normativa específica: article 77 de la LBRL, articles 14 a 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals i, a Catalunya, l'article 164 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya”. D'acord amb els fonaments exposats, conclou que: “Per una banda, una part de les sol·licituds presentades pel Grup Municipal Ciutadans són tant extenses que encara resten pendents de respondre. Per altra, la competència de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública com a mecanisme per a respondre de les reclamacions dels càrrecs electes locals no abasta estrictament aquestes peticions presentades pel Grup Municipal Ciutadans. No obstant això, per mor del principi de transparència que ha de guiar l'activitat de les administracions públiques, és oportú respondre al requeriment de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública a mesura que es vagin lliurant als peticionaris les informacions sol·licitades”.

Fonaments jurídics

1. *Acumulació*

L'article 57 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques preveu que l'òrgan que tramita un procediment pugui acumular-lo a d'altres amb els quals tingui una identitat substancial o una connexió íntima. Aquesta previsió legal és aplicable a aquest cas, ja que existeix una igualtat de les parts, una connexió en el seu objecte i una identitat del sentit de la Resolució.

D'acord amb això, en aplicació dels principis d'economia i simplicitat que han de presidir l'activitat administrativa, i vist que de l'acumulació no se'n deriva perjudici per a les parts ni per a l'interès general, resulta oportú i ajustat a Dret l'acumulació de les Reclamacions identificades a l'antecedent 1 d'aquesta Resolució.

2. *Competència de la GAIP i admissibilitat de les reclamacions*

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP. L'objecte de les reclamacions és informació pública, de conformitat amb la definició que en fa l'article 2.b) LTAIPBG.

Aquesta Reclamació ha estat presentada per un electe local en representació d'un grup municipal amb representació a l'Ajuntament de Reus, i fa referència a informació d'aquell mateix consistori i per tant constitueix una manifestació de l'exercici del dret de les persones electes locals a accedir a la informació de la seva respectiva corporació. Aquest règim especial d'accés està regulat de manera específica per la normativa de règim local, aplicable al cas per previsió expressa de la disposició addicional primera, apartat segon, de l'LTAIPBG. Aquesta circumstància s'assenyala per l'Ajuntament en el informe (antecedent 5) per concloure que la competència d'aquesta Comissió "no abasta estrictament aquestes peticions presentades pel Grup Municipal de Ciutadans".

Efectivament, tal i com assenyala l'Ajuntament, és aplicable al cas l'apartat segon de la disposició addicional primera LTAIPBG, que estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim especial d'accés és regulat per llur normativa específica. Però del fet que sigui d'aplicació al cas el règim d'accés a informació regulat per la normativa de règim local, que és indubtable, no se'n pot inferir, com sembla fer l'Ajuntament, que la GAIP no sigui competent per atendre aquestes reclamacions pel fet que provenen d'electes locals. L'Ajuntament no sembla haver tingut en compte, i en tot cas obvia fer-hi cap referència, al fet que aquesta mateixa disposició addicional primera LTAIPB, apartat segon, preveu que en aquests casos de règim especial d'accés l'LTAIPBG s'apliqui amb caràcter supletori. Aquest caràcter supletori de l'LTAIPBG permet que, en

allò no previst per la normativa de règim local, les previsions de l'LTAIPBG puguin ser aplicables al règim d'accés dels electes locals, en especial si el milloren. Vejam, doncs, si aquest és el cas.

La normativa específica a aplicar, que regula el règim especial d'accés a informació dels electes locals a Catalunya, és l'article 164 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC). Ni en aquesta llei catalana, ni en la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LBRL), no s'estableix cap règim especial de garantia a l'accés a la informació ni cap instància de revisió específica on reclamar-lo; si que ho fa, en canvi, l'LTAIPBG en els seus articles 39 a 43, preveient una via especial i específica de garantia de l'accés a la informació davant d'aquesta Comissió, fàcilment accessible, gratuïta i ràpida, que es pot resoldre amb procediment de mediació entre les parts, si ho acorden, per a obtenir una tutela efectiva del dret d'accés. Resulta inqüestionable que la via de garantia davant d'aquesta Comissió, en la mesura en què no substitueix sinó que se suma al catàleg de garanties que la legislació posa a l'abast dels electes per a la defensa general del seu dret fonamental a la participació, suposa una millora en la protecció específica del seu dret d'accés a la informació, ja que es tracta d'una via addicional, alternativa o successiva al recurs de reposició previst a l'article 52 de la LBRL, i també potestativa i prèvia a la tutela jurisdiccional en procediment d'empara judicial dels drets i llibertats regulat a l'article 114 de la Llei 29/1988, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Només per això, ja estaria justificada la incorporació al règim especial d'accés a informació dels electes locals de la via de garantia davant d'aquesta Comissió, per aplicació supletòria de l'LTAIPBG.

Cal recordar, a més, que aquesta via de garantia per part d'òrgans específics i independents en un procediment simplificat i molt ràpid és una previsió de l'LTAIPBG establerta amb caràcter bàsic per la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i com a tal constitueix una garantia que el legislador ha considerat irrenunciable per part del legislador autonòmic, amb la voluntat que aquesta tutela específica que la llei ofereix al dret d'accés a la informació es garanteixi arreu i a qualsevol persona, i no sembla raonable entendre que el legislador hagi volgut excloure d'aquesta via de garantia que s'assegura per a tothom, als electes locals.

Ben al contrari, cal tenir en compte que el dret d'accés a informació dels electes locals en relació amb la informació de la seva corporació és un dret que el legislador vol reforçat, en la mesura en què és un dret instrumental directament connectat amb l'exercici de les seves funcions i, com a tal, connectat amb l'exercici del dret fonamental de participació consagrat per l'article 23 CE (*ius in officium*). Resultaria absurd i poc congruent amb l'esperit de la llei que a aquest millor dret, a aquest règim específic i reforçat d'accés a informació que la normativa reconeix als electes locals, se'li privés d'una via de garantia que la legislació de transparència crea i posa a l'abast de qualsevol altra persona.

Les consideracions anteriors justifiquen que, per aplicació supletòria de l'LTAIPBG, els electes locals puguin accedir, si ho volen, a la garantia d'aquesta Comissió en reclamació del seu dret d'accés a

informació del consistori del què en són membres, tal i com ha establert aquesta Comissió en nombroses Resolucions, la primera d'elles la Resolució de 11 de febrer de 2016, d'estimació de la Reclamació 4/2016.

D'acord amb això, la GAIP considera admissibles les reclamacions presentades pel grup municipal Ciutadans, per bé que hi aplicarà, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat segon de l'LTAIPBG, el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC), i només supletòriament, especialment si és més favorable, l'LTAIPBG.

Les reclamacions reuneixen els requisits formals establerts per l'LTAIPBG i pels Manuals aprovats per la GAIP i per tant, són admissibles a tràmit.

3. Sobre l'accés del regidor a la informació reclamada.

Les reclamacions que ara es resolen de manera acumulada tenen per objecte accedir a informació relativa a projectes d'obres ja realitzades en l'estadi municipal, durant el període temporal comprès entre el 2003 i el 2005, i en el Pavelló Olímpic, des del 1992 fins a l'actualitat. Atenent al tenor literal de la petició ("projectes d'obres") i considerant que no es pot estar referint a obres projectades inexecutades, ja que s'especifica que son "ja realitzades", s'ha d'entendre que l'objecte de les sol·licituds que ara es reclama és accedir als projectes tècnics d'acord amb els quals s'hagin realitzat les obres, que la mateixa petició concreta que han de tenir per objecte la "reforma" del Pavelló Olímpic (Reclamació 416/2016), o la "reforma integral" de l'Estadi Municipal. Queden fora de l'abast de l'objecte, en conseqüència, obres de conservació o d'adequació que no comportin la reforma d'aquests equipaments esportius.

En tractar-se d'informació relativa a la realització d'obres en instal·lacions de titularitat municipal la petició rau, sens dubte, dins l'esfera de les funcions de control i fiscalització pròpies del grup municipal reclamant, tant si els projectes d'obres s'han realitzat per part dels serveis tècnics municipals com si han estat objecte d'encàrrec extern, i tant si les obres s'han contractat i costejat amb càrrec als pressupostos municipals, com si s'han obtingut fonts de finançament externes per a realitzar-les. D'acord amb això, és aplicable al cas el règim d'accés regulat a l'article 164 TRLMRLC i particularment els límits que s'hi estableixen en el seu article 3: informació que pugui afectar els drets constitucionals a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge, o de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumari. L'Ajuntament no ha invocat cap d'aquests límits com a aplicable a l'accés que es reclama, i no s'aprecia per aquesta Comissió que puguin concórrer-hi. Pel que fa a les dades personals que puguin contenir els projectes identificatives del personal públic que hi hagi intervingut, la seva protecció tampoc podria limitar-ne l'accés per part de qualsevol ciutadà, d'acord amb l'article 24.1 LTAIPBG; el mateix s'ha de dir de les dades identificatives dels arquitectes responsables dels projectes en el cas que siguin professionals aliens a l'Administració, les quals, un cop ponderada la seva protecció en relació amb l'interès públic en la

seva divulgació de conformitat amb l'article 24.2 LTAIPBG, no han de ser anonimitzades o excloses de l'accés. En aquest sentit s'ha pronunciat la Comissió en diverses ocasions, entre d'altres, en la Resolució de 7 de juliol de 2016, d'estimació de la Reclamació 17/2016. Amb més motiu, són dades personals accessibles per un electe local.

Finalment, cal considerar el factor temporal ja que, d'una banda, es tracta d'un període temporal en un dels casos molt ampli (1992 fins a l'actualitat en el cas de la Reclamació 416/2016), i de l'altra, molt distant en el temps. En aquest sentit, la Comissió té en compte que, tot i que en la Reclamació 416/2016 es demana informació referida a un període de 23 anys, és plausible que no compregui més que algunes poques actuacions, tenint en compte que es demanen concretament projectes de reforma del Pavelló Olímpic; pel que fa a la Reclamació 415/2016, fins i tot semblaria de la petició que es refereix una única actuació de reforma integral que s'hauria executat entre els anys 2003 i 2005. Per tant, les peticions no es poden titllar d'inconcretes per bé que abastin un període de temps considerablement ampli.

D'altra banda, i pel que fa a la consideració sobre l'antiguitat de la informació que es demana, cal tenir en compte que l'accés a la informació relativa als anys 1992 i següents queda igualment emparat pel dret del grup municipal reclamant, encara que aleshores no tingués representació al municipi, ja que no es pot limitar l'accés dels electes locals a la informació referida al seu mandat, tal i com ja ha establert la GAIP en diverses Resolucions, entre les quals la Resolució de 7 de juny de 2016, d'estimació de la Reclamació 36/2016. Tot això, sens perjudici que, d'acord amb l'article 2 LTAIPBG, l'accés es garanteix en relació amb la informació pública que és materialment en poder de l'Administració, i que, en conseqüència, no es pot materialitzar sobre aquella documentació de què l'Administració eventualment no en disposi ja, per les raons que sigui, principalment l'aplicació de la legislació d'arxius en relació amb la conservació de documents públics. Per tant, per als cas que l'Administració no disposi d'algun dels projectes tècnics de reforma que es demanen, caldrà que ho faci constar de manera expressa, invocant, si és el cas, la destrucció de la documentació que s'hagi pogut realitzar per aplicació de les taules d'avaluació documental dictades a l'empara de la Llei 20/2015, de 29 de juliol, de modificació de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i document, i del Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents, o qualsevol altra causa que ho justifiqui.

4. *Sobre la ponderació del dret d'accés dels regidors amb el principi d'eficiència del funcionament de l'Administració i la concreció dels documents dels quals es demana còpia, al·legades per l'Ajuntament*

En el seu informe sobre el posicionament de l'Ajuntament en relació amb les sol·licituds d'accés que ara es reclamen (antecedent 6) l'Administració afirma que el dret d'accés a la informació s'ha de ponderar amb el principi d'eficiència del funcionament de l'Administració, i invoca en suport d'aquest

argument el punt 2 de l'apartat 15, sobre l'accés a la informació, publicitat i transparència del Codi de Bones Pràctiques Administratives, aprovat pel Síndic de Greuges el 2 de setembre de 2009. Es tracta, d'un document de *soft law*, aprovat pel Síndic anys abans de l'entrada en vigor del marc regulador de la transparència i l'accés a la informació, amb la finalitat de recomanar a l'Administració determinades pràctiques per a una millor atenció i garantia dels drets de la ciutadania. En cap cas, doncs, aquest codi no té ni el rang legal necessari ni tan sols la pretensió d'actuar, de facto, com a justificació d'una actuació per part de l'Administració limitativa o restrictiva del dret d'accés legalment reconegut.

D'altra banda, és obvi que el document no fa referència al dret a la informació dels electes locals, sinó al dret d'accés de la ciutadania als arxius i documents en poder de l'administració, reconegut aleshores tímidament per l'article 37 LRJPAC que, cal recordar-ho, preveia en el seu apartat 7 expressament que el dret d'accés als arxius i registres s'havia d'exercir de manera que no es veiés afectada l'eficàcia del funcionament dels serveis públics. En tot cas, vist que el document s'aprova mentre és vigent aquell marc legal -i que, per tant, proposa unes pràctiques coherents amb les limitacions que l'LRJPAC contenia, superades àmpliament per la legislació actual- i recordant que no és aplicable al cas, ja que fa referència al règim general d'accés i no pas al règim específic i reforçat dels electes, el cert és que el document no dóna un xec en blanc a l'Administració per ponderar discrecionalment i restrictivament el dret d'accés amb el principi d'eficàcia en el funcionament de l'Administració, sinó que s'hi estableix expressament que la ponderació de l'Administració s'ha d'ajustar al principi de proporcionalitat i transparència, i que s'han d'interpretar restrictivament les causes de denegació legalment previstes.

En el cas que ens ocupa, aquestes causes de denegació o límits -establerts amb rang de llei per l'article 164.3 TRLMRLC- no suposen un límit efectiu a l'accés que es reclama. En conseqüència, no es pot invocar vàlidament com a limitació *de facto* del dret d'accés a informació del grup municipal reclamant la pertorbació d'un principi d'eficiència del funcionament de l'Administració, que ni tan sols queda acreditat, tenint en compte el temps transcorregut des que es van formalitzar les sol·licituds.

Al·lega també l'Ajuntament en el seu informe que "cal entendre que les peticions de còpies o fotocòpies s'han de referir a documents concrets, amb la finalitat d'evitar situacions abusives capaces de paraitzar l'activitat municipal" i ho fonamenta en la Sentència del Tribunal Suprem de 9 de febrer de 1995, en el seu fonament de dret primer. En la sentència invocada (STS 654/1995-ECLI: ES:TS:1995:654), la Sala, després de declarar el dret dels regidors a obtenir còpia dels expedients, afirma que el fet de no haver-los-hi donat abans d'un ple extraordinari i urgent no comporta la nul·litat de l'acord, ja que queda acreditat que se'ls havia facilitat l'accés amb vista a l'expedient, i fa referència a que la interpretació de l'article 84 del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals (ROF) empara, en general, l'obtenció de documents concrets i només en casos excepcionals dels expedients sencers, per evitar situacions abusives que paralitzin l'activitat municipal.

Es tracta, doncs, d'una jurisprudència dictada en el marc d'un altre supòsit de fet i d'un altre marc jurídic, ja que a Catalunya la regulació aplicable serà l'article 164.5 TRLMRLC, que garanteix el dret a còpia dels electes locals. En tot cas, considerant que el grup municipal reclamant no fa constar a la reclamació la pretensió d'obtenir còpia de tota la informació que sol·licita, l'Ajuntament podrà, si ho considera més compatible amb l'eficàcia i l'eficiència de la seva organització, facilitar l'accés amb vista als projectes tècnics sol·licitats i demanar al grup municipal que, a partir d'aquesta consulta presencial, concreti si li és necessari obtenir-ne còpia.

5. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 8 de març de 2017, resol per unanimitat:

1. Acumular les Reclamacions 415/2016 i 416/2016.
2. Estimar les Reclamacions 415/2016 i 416/2016, i declarar el dret de la persona reclamant a que l'Ajuntament de Reus li faciliti l'accés a la documentació detallada a l'antecedent 2 d'aquesta Resolució, en els termes i condicions indicats als seus FJ3 i FJ4.
3. Requerir a l'Ajuntament de Reus que, en el termini màxim de quinze dies hàbils des de la notificació d'aquesta resolució, faciliti l'accés a la informació indicada al paràgraf anterior.
4. Requerir a l'Ajuntament de Reus que, en el termini indicat, informi la GAIP de les actuacions dutes a terme per a l'execució material d'aquesta resolució.
5. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució que pugui perjudicar els seus drets i interessos.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a les Reclamacions 415/2016 i 416/2016 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 8 de març de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.